

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-10-10 נ' [redacted]

1

לפני כב' סגנית הנשיאה השופטת, רחל קרלינסקי

התובע

נגד

הנתבעים

1. [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]

2

פסק דין

3

4 **1. "בשחר, בשחר בטרם יכירו / בין תכלת ללבן, בין זאב לבין כלב"** ("המתמיד", נחמן ביאליק)
 5 כך, תביעתו של התובע יליד 10.94 שנפגע בהיותו קטין, מנשיכתם של שני כלבים -חום ולבן
 6 ,שנשכוהו בבוקרו של יום האירוע, עת שהה בתחנת הסעה לביה"ס.

7

8

האירוע

9

10 **2.** ביום 1.9.10 סמוך לשעה 10:07 הוסע התובע ע"י אמו [redacted] (להלן: "**הגב' מדלן**")
 11 לתחנת הסעה לביה"ס במושב בצרה. שני כלבים לבן וחום ששוטטו בכביש התקרבו אל התובע
 12 שעמד על המדרכה והסתובבו סביבו. הכלב הלבן תקף אותו ונשך אותו ברגלו הימנית
 13 ובניסיונו לנוס על נפשו ולעבור לצד השני של הכביש, החל הכלב החום גם הוא לתוקפו.
 14 ניסיונותיו להרחיקם בעזרת בעיטות לא צלח, כמו גם צעקותיו לעזרה. באותה העת חלפה
 15 בכביש עם רכבה, הגב' דבורה חייציק (להלן: "**הגב' דבורה**") אמו של בן כתתו, אז תושבת
 16 בצרה ומורה לצילום בפ"ת, שראתה את האירוע וקראה לו להיכנס לרכבה. בעשותו כך,
 17 ובעודו ננשך ע"י אחד הכלבים כשהוא מנסה להדפו, הצליח לסגור את דלת הרכב. הכלבים
 18 המשיכו לרוץ אחרי הרכב (מרחק כ-500 מ' סמוך ליציאה מבצרה) ודבורה שמה פניה לביתו
 19 של התובע בשדה ורבורג. במהלך הנהיגה, דבורה התקשרה למדלן ע"מ שתצא מהבית לקחת
 20 את התובע. משם הוסע התובע לבית אביו שלקחו למשרד הבריאות בפ"ת ומשם לביה"ח
 21 מאיר.

22 מדלן פנתה כבר בשנה 10:00 להתלונן בנקודת המשטרה במושב, שם פגשה את השוטר
 23 הקהילתי רס"ב דן פרץ (להלן: "**רס"ב פרץ**"). עוד קודם לכן ניסתה מדלן לברר אצל שכנים

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-16-100-101

1 במושב בצרה פרטים אודות כלבים לבנים המצויים במושב. היא פגשה שכן בשם שלזינגר
 2 שהציע אפשרות שכלבתם של משי גולדשטיין מסתובבת עם כלב נוסף. מידע זה מסרה מדלן
 3 לרס"ב פרץ וכן מספרי טלפון של תושבות בצרה, ע"מ לברר עמן למי שייכים הכלבים.
 4 גם הגב' דבורה שהתרשמה ממצבו של התובע "ילד כ"כ מבועת ומבוהל", יצאה לחפש את
 5 הכלבים הנושכים כשחזרה מעבודתה. שאלה את שכניה, אך לא זיהתה מי מהכלבים שראתה
 6 ככלב הנושך.
 7 מאוחר יותר ובשעות אחה"צ (שעה 17.00) הגיעה מדלן עם התובע לנקודת המשטרה ע"מ
 8 להתלונן, ולמחרת יצאה לחיפוש הכלבים עם רס"ב פרץ. לאחר סיבוב במושב לא ראו כלבים
 9 משוטטים ועל פי מידע שהשיג השוטר, הגיעו לבית משפחת פחימה, שם מתגוררים ~~הכלבים~~
 10 ~~הכלבים~~. הוא מצא את הנתבע 1 (להלן - ~~הנתבע 1~~) שהודיעו כי כלבתו אינה מצויה
 11 בבית. מר ~~הנתבע 1~~ יצא מהבית בתרצו את החיפזון בצורך לאסוף את אשתו ותינוקם
 12 מרעננה, ואילו השוטר לבניתיים שוחח עם אמו ששהתה אותה עת בבית. הגב' מדלן שהמתינה
 13 בחוץ ברכבה, התקשרה כעבור זמן אל רס"ב פרץ להודיעו כי מר ~~הנתבע 1~~ חזר, כשהכלבה
 14 עמו ברכב. אז ביקש השוטר ממר ~~הנתבע 1~~ לקשור את הכלבה שהוכנסה לחצר והזמין את
 15 התובע שהגיע אח"כ לזהות את הכלבה. לאחר הזיהוי המלא עוד "באור יום", הוזמנה גם הגב'
 16 ~~הנתבע 1~~ להגיע לבית משפחת ~~הנתבע 1~~ וזיהתה את הכלבה, כזו שנשכה את התובע. בהמשך
 17 זומן לוכד כלבים ואילו רס"ב פרץ שהסביר למר ~~הנתבע 1~~ את החשד המיוחס לכלבתו, שמע
 18 מפיו שהכלבה יצאה לאחרונה מהסגר.

19 רס"ב פרץ גילה בפני מר ~~הנתבע 1~~ את העובדה כי באירוע היה מעורב כלב נוסף, וביקש כי
 20 ימסור את פרטיו. לגרסת השוטר, היסס תחילה מר ~~הנתבע 1~~, מחמת חוסר נעימות ולאחר
 21 הפצרות התרצה ואמר שכלבתו מסתובבת ביחד עם כלב חום השייך למשפחת ~~הנתבע 1~~ והצביע
 22 על הבית השייך לנתבעים 2-3 לאחר שמסר לו את הכתובת. משם המשיך רס"ב פרץ לבית
 23 ~~הנתבע 1~~. בהגיעו לשם "היה כבר חושך" (עמ' 7 לפרו') הוא ראה כלב חום בחצר קשור,
 24 ואז הזמין את ~~הנתבע 1~~ ובנה, להגיע למקום. התובע זיהה את הכלב עליו האיר השוטר בפנס,
 25 ובמקביל זומן לוכד הכלבים ע"מ לקחת את הכלב הנ"ל. הנתבעת 2 - ~~הנתבעת 2~~,
 26 להלן - ~~הנתבעת 2~~) בעלת הבית, שהתה אותה עת בבית הסמוך של הוריי בעלה, נקראה להגיע
 27 לביתה ע"י גיסה וקיבלה מידי רס"ב פרץ את פרטי האירוע. עוד טרם נלקח כלבה, המכונה
 28 "גיונייר", להסגר ע"י לוכד הכלבים הוחתמה על מסמכים המעידים על הכנסתו להסגר של
 29 10 ימים. באותה עת לא היה הנתבע 3 (להלן - ~~הנתבע 3~~) בביתו אלא הגיע מאוחר יותר בערב.

30 המחלוקת הבסיסית בין הצדדים נוגעת לזהותם של הכלבים הנושכים וזהות בעליהם.

טענות הצדדים:

31
 32
 33
 34 3. ב"כ התובע ביקש לקבל את התביעה לנוכח אמינותם של עדי התביעה למול גרסתם המופרכת
 35 לדידו של עדי ההגנה. בסקרו עדויות אלו הצביע על סתירות בין העדות למוצהר, והניסיון

שלום כי
אמן י
2756

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-6245-16 ר"ר נ. גולדשטיין נ' ר. גולדשטיין

1 למקום עצמאית ע"ג טרקטורון כשאמו כבר המתינה לו במקום, והיה זה לאחר שמר
2 גולדשטיין חזר עם כלבתו לבית.

3 התובע נחקר חזיתית בנוגע לטיב הזיהוי של הכלב הלבן ולדבריו, לא נתבקש למסור את
4 הסימנים הייחודיים של הכלב טרם הזיהוי, אך נתונים אלו נחרתו היטב בזיכרונו לאחר
5 "שזכה" להילחם מול הכלבים במשך 3-4 דקות. סימנים אלו הסתכמו בכתמים אפורים
6 וצלקת, שלא נטפה דם, אולם הייתה ברורה למראה.

7
8 דבורה בהודעתה (מיום 2.9.10 שעה 18:45) העידה כי זיהתה רק את הכלב הלבן "בוודאות"
9 משום שהוא כלב מיוחד, "שלא רואים הרבה כמוהו". וכך תיארה אותו:

10
11 **"היו לו שיניים בולטות עם לסת רירית ורודה."**

12
13 בעת שהגיעה בסמוך לבית משפחה גולדשטיין יחד עם רס"ב פרץ, זיהתה את הכלבה הלבנה עם
14 כתמים אפורים, כזו שתקפה את התובע ואישרה כי לא ראתה את הכלבה בעבר כשהיא
15 משוטטת חופשי בבצרה. בעדותה הסבירה כי בהגיעה לבית משפחה גולדשטיין הזיהוי היה מיידי
16 (עמ' 26 לפרו'):

17
18 **"לא הייתי בתוך בית גולדשטיין, ראיתי את הכלב מעבר לגדר, ראיתי
19 אותו בכניסה. זיהיתי אותו מיידי."**

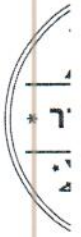
20
21 העדה התבקשה להבהיר באם הופנתה אל הכלב ע"י משפחה גולדשטיין הצביעו על הכלב ועל כך השיבה
22 שנשאלה באם יכול להיות שזה הכלב. עוד הודתה, כי מאז האירוע ועד למועד שראתה את
23 הכלב שוחחה בעניין מאפייניו ולדבריה היה לו ייחוד מבדיל מכלבים אחרים. כדבריה (עמ' 27
24 לפרו'):

25
26 **"ת: אני לא זוכרת להגיד בדיוק מה דיברתי. אמרתי שזה כלב שנראה
27 כמו כלב בולדוג. אני זוכרת אותו משום שהוא אחר. הוא לא כמו כלב
28 לבן רגיל.**

29 **ש: מה יש בו מיוחד?**

30 **ת: הוא לא נראה כמו הכלבים הרגילים שאני רואה כלבים משוטטים
31 ברחוב. לא ראיתי כלב כזה קודם. כלב אחר.**

32 **ש: כשאת טוענת שאת מזהה את הכלב הזה בוודאות, תרדי בבקשה
33 לפרטים.**

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 12-10-2016-1007-1007

1 ת: היתה לו לסת ורודה, הוא היה נראה כמו כלב בולדוג, מכווץ. זה
2 כלב שניתן לזהות. באותה נשימה גם אמרתי שאת הכלב החום אני לא
3 יכולה לזהות.

4 ש: מציג לך מספר תמונות. זה לא הכלב הזה?

5 ת: אני לא יודעת. אני היום 6 שנים אחרי לא מסוגלת על סמך התמונות
6 האלה, שהן באיכות לא טובה, להגיד בוודאות אם זה הכלב או לא.
7 באותו יום בוודאות יכולתי לזהות את הכלב."
8

9 העדה חזרה פעם אחר פעם על העובדה כי בניגוד לכלב החום, שכמותו ראתה בעבר ולא יכלה
10 לזהותו בנבדל מאחרים, כמו אלו אליהם הופנתה ע"י שכניה, הרי את הכלב הלבן היה קל
11 לזהות משום מאפייניו המיוחדים.

12 דבריהם של דבורה והתובע בנוגע לצבעם של הכלבים, היוו עוגן לחיפושיה של הגב' מדלן. גם
13 היא התעניינה כאמור אצל שכנים בבצרה, וקיבלה מידע על שני כלבים שנוהגים להסתובב
14 יחד, כשהלבן שייך, עפ"י דברי ה...
15 למעשה עד שהגיעה לבית משי' גולדשטיין לא קיבלה את מלוא פרטי הזיהוי של הכלבים מפי
16 התובע, אולם לדבריה (עמ' 23):
17

18 "שאלתי על כלבים לבנים בדרך. הייתי בהיסטריה. כל מי שהיה בדרך
19 שאלתי אם ראו כלב לבן. כולם שלחו אותי לבית הזה."
20

21 הודתה כי חיפושיה הצטמצמו לבירור אצל שכנים והגעה לבית מ... היא לא
22 פנתה לברר בכתובת נוספת שחברתה הצביעה עליה, לא ביקשה לדבר עם וטרינר, בהעדר
23 ידיעה על קיומה של אפשרות כנ"ל. כך הודתה כי לא שמעה מפי התובע או הגב' דבורה על כך
24 שהכלבים פנו או נכנסו לבית אחר.
25

26 רס"ב פרץ העיד כי לאחר קבלת פרטי האירוע, בבוקרו של ה-10.9.10 תוארו בפניו שני הכלבים
27 ע"י כ... כלב חום גדול וכלב לבן. גם לדידו לא היה זה תיאור מלא ומדויק משום שלא נכחה
28 באירוע. לפיכך החל בביצוע פעולות לאיתור הכלבים התוקפים. במסגרת זו תחקר אנשים כך
29 (עמ' 8 לפרוי):
30

31 "... אבל כמובן גננים, אנשים שגרים בבצרה או עובדים בבצרה, מן
32 הסתם היו בחצרות, ומכירים פחות או יותר כלבים. ברגע שאמרתי
33 תיאור של כלב לבן אדם ספציפי, הוא אמר שהוא מכיר את הכלב הזה,
34 לבן עם כתמים אפורים של משפחת כך וכך בכתובת כך וכך. תיגש

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-6246-16 רוי גלד שטיין ואח

- 1 לשם. אחד הגננים שעבד שם מכיר את הכלב והוא נתן לי פרטים לגבי
 2 הכלב הלבן. מהכלב הלבן...
 3 ש: על הכלב עם הכתמים, לא הוזכר, ואתה בכלל לא ידעת על הכתמים
 4 של הזיהוי שלה כלב, עד שרוי הגיע למקום של המשק. תסכים איתי?
 5 ת: אני לא זוכר את הפרטים בדיוק, אבל אני יכול להגיד שחיפשתי
 6 כלבי תקיפה מסוג בוקסר, בצבע לבן ובצבע חום.
 7 ש: אתה פנית.
 8 ת: שאלתי אנשים.
 9 ש: יש לך להראות לנו תרשומת שערכת בזמן אמת לגבי כמה כלבים
 10 יש, לאיזה חצרות אתה ניגשת, איפה אתה בדקת.
 11 ת: לא ניגשתי לאף חצרות ולא שום מקום.
 12 ש: ישר ניגשת?
 13 ת: לא, שאלתי תושבים, כל מיני אנשים שעובדים בישוב, על סוג כלבי
 14 בוקסר בצבע לבן וחום. הגעתי לגן שעובד שם והוא ישר נתן לי את
 15 הכתובת. ושאלך לבדוק.
 16 ש: לא הלכת לחצרות אחרים?
 17 ת: לא.
 18 ש: הגעת למשק הראשון שמצאת התאמה עפ"י סיפורים, ישר זימנת
 19 את התובע והמתלוננת.
 20 ת: כן."

22 למעשה, הגיע העד למשפחה המיושבת שקיבל ובאמצעות המידע שקיבל ממר
 23 מר [redacted] הגיע למשפחה. לדבריו (עמ' 9):

25 "הוא אמר שהכלבה שלו מסתובבת עם הכלב של [redacted]"

27 השוטר חזר והסביר שאינו שוטר חוקר אלא גובה עדויות, ולכן לאתר ששוחח עם הנשים
 28 אליהן הפנתה מדלן, ולא היה להן מה למסור לו, לא טרח לרשום הודעותיהן. עוד העיד כי מר
 29 מר [redacted] הצביע בפניו פיזית על בית משפחה ולא התובע, שאף לא אמר לו בשום שלב
 30 שהכלבים נכנסו לבית משפחה.

32 עדי ההגנה הכחישו מעורבות כלבתם וכלבם (בהתאמה) באירוע הנשיכה. 9.
 33 מר [redacted] הציג גרסה נוגדת לעדויות התביעה. לדבריו, השוטר לא אמר אמת ואילו אירוע
 34 התקיפה לא התרחש כלל בבצרה.

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-6296-16 ר"פ גולדשטיין ויתר

1 מה גולדשטיין עשה מאמץ ניכר להרחיק עצמו מנסיבות האירוע והקורות אחריו, ולגרסתו
 2 קשר את הכלבה עת יצא בבוקר בשעה 07:30 וחזר בערב והכלבה היתה קשורה.
 3 הוא הכחיש את גרסת רס"ב פרץ, תוך שהוא חלק על היותו שוטר קהילתי בבצרה, לפיה
 4 כשהגיע האחרון לביתו הכלבה לא שהתה בבית, אם כי הודה שאמר לשוטר שעליו להביא את
 5 אשתו והתינוק וכך עשה. עוד הכחיש שהצביע בפני השוטר על בית משפחה או כי שוחח עם
 6 פרמית סת, כפי שהאחרונה הצהירה בשיחה עמו, עת אמר לה שכלבתו הורדמה לאחר
 7 התקיפה.
 8 לטענת מה גולדשטיין כלל עדי התביעה חוטאים לאמת. גם גבי דבורה שלגביה ידע לומר
 9 שישבה ברכב לא זיהתה לדבריו את הכלבה, אם כי הודה שלא שאל את אמו, שנתרה בבית
 10 עת יצא, אם דבורה זיהתה את הכלב.
 11 מה גולדשטיין התכחש גם לסימני הזיהוי שנמסרו ע"י התובע, לדבריו (עמ' 47):

12
13 "הכלב שלי לבן לגמרי ולא היה לו שום חתך".

14
15 מה גולדשטיין התבקש להציג תמונת כלבתו משהחזיק בה כ-6 שנים וטען, בתחילה, כי אין לו
 16 תמונות להציג לאחר שחיפש בביתו ולא מצא. ברם, בהמשך החקירה שינה עדותו בהתריסו
 17 מול ב"כ התובע בניסיון לא אמין, להצביע על כלבה שאינה זו שדובר בה. וכך אמר (עמ' 48
 18 לפרו'):

19
20 "ש: אתה כל הזמן טוען שבבצרה יש כלבים נוספים מאוד זהים
 21 לכלבת בוקסר הלבנה שלך. האם אתה יכול להראות לי אחד שהיית
 22 צריך לצרף תמונה לתיק שיש לו סימנים מזהים שדומים לכלב שלך.

23 ת: צירפנו תמונות. אתה לא רצית לקבל אותן.

24 ש: אמר עורך הדין שלך בתמונות שהוא צירף, שהתמונות האלה מגוגל
 25 הם לא מבצרה.

26 ת: מה אתה אומר? אחד מהם זה הכלב שלי.

27 ש: הרגע נשאלת אם יש לך תמונות על הכלב שלך, אמרת שאין לך
 28 תמונות.

29 ת: אחת מהן שלי.

30 ש: אז יש תמונות של הכלב שלך?

31 ת: כן.

32 ש: אז עבדת עליי?

33 ת: ניסיתי. אני משנת '00 מגדל בוקסרים. רק בוקסרים לבנים. תמונה

34 שצירפנו זה הבוקסר הראשון שלי שהוא אפילו אותו לא זיהה.

35 הבוקסר הזה המליט את הבוקסרית הזו, שהם אותו בוקסר.

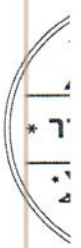

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-6246-16 ר"ב גולדשטיין ואח

- 1 ש : בתמונות שצירפת, יש שם תמונה של קספר ?
- 2 ת : כן.
- 3 ש : חוץ מהתמונה הזו, יש תמונות נוספות של קספר ? אולי גם עבדת
- 4 עליי עוד ?
- 5 ת : לא."
- 6
- 7 למותר לציין, שמר גולדשטיין לא טרח להעיד את מי מבני משפחתו ע"מ להפריך גרסת
- 8 התביעה, שכלבתו לא הייתה קשורה עת שהגיע השוטר, וכי הגיעה יחד עמו ברכב, מאוחר
- 9 יותר כשחזר יחד עם אשתו לבית.
- 10
- 11 עד ההגנה הווטרינר [REDACTED], נועד לסייע ל[REDACTED] לאחר שהנתבעים 2-3 ויתרו על .10
- 12 העדנתו כעד מטעמם. הווטרינר, שהקים מרפאתו במושב בצרה עוד בשנת 2005, הצהיר כי
- 13 טיפל במהלך השנים בכלבת הבוקסר הלבנה של מר גולדשטיין וכי היא כלבה מחוסנת
- 14 ומטפלת היטב ללא צורך באמצעי ריסון לצורך הטיפול בה. הוא ביטא את הידוע לו בנוגע
- 15 לצבעיה כך (עמ' 64 לפר'): :
- 16
- 17 "בוקסרית מעורבת לבקנית שעיקר פרוותה לבנה. לכלבה יש מעט
- 18 מוקדי פרגמנט מאוד חלשים וכמעט לא נראים לעין בגוון חלודה-
- 19 לבן".....משהו שאני קורא לו צבע חלודה, משהו על סף השקוף.
- 20 חום אדמדם".
- 21
- 22 הווטרינר ניסה בכל כוחו לתת לכתמי הצבע של הכלבה הלבנה של מר גולדשטיין ביטוי מזערי
- 23 וסבור היה כי רק גישה קטנונית תציין קיומה של פיגמנטציה מסוימת. זו הסיבה שלטענתו
- 24 הכחיש בשיחה עם אם התובע, שהתקשרה אליו בסמוך למועד הנשיכה, היכרותו עם כלב לבן
- 25 במושב בצרה הדומה לכלב דלמטי.
- 26
- 27 צבר הראיות הכולל עדויות הצדדים, תצהיריהם על נספחיהם והמוצגים שהוגשו מוביל .11
- 28 למסקנה כי יש לקבל את גרסת התובע, לא רק לעצם קרות האירוע, כי אם למעורבות של
- 29 כלבתו הלבנה של מר גולדשטיין בנשיכתו.
- 30 עדותו של התובע בנוגע לזיהוי הכלבה הלבנה אמינה עלי במיוחד לאור המאפיינים הייחודיים
- 31 שפורטו גם בעדותה של גב' דבורה. הזיהוי הספונטני חוזק בעדויות רס"ב פרץ ותנא דמסייע
- 32 בא לתובע מפיה של הנתבעת 2. האחרונה הצהירה כי כלבתו של [REDACTED] ידועה
- 33 כתוקפנית ובעדותה הודתה כי ראתה אותה מסתובבת, מגיעה גם לחצרם, כפעמיים-שלוש,
- 34 ומתרוצצת אחרי נוסעי אופניים. היא מיקדה את זיהוי הכלבה בעובדה ש"אין הרבה
- 35 בוקסרים לבנים" והיא אינה מכירה בוקסר לבן אחר בבצרה.

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 13-10-6246 ר"י גולדשטיין ויתר

1 אינני מקבלת את טענת ב"כ הנתבע 1 שהתובע נשבה בתיאור שהוכן עבורו ע"י אחרים משלא
 2 הוכיח חד משמעית כי מדובר בכלבה הנ"ל. גם הטענות באשר לטיב העדויות ומשקלן או
 3 התמיהות שהעלה, לא חרגו מההערכה שמדובר בתמיהות מינוריות ביותר וממילא לא פגמו
 4 בעדות הקוהרנטית של התובע. האחרון לא ביקש לשוות לגרסתו יותר ממה שהיה בה, והודה
 5 בכנותו בהיקף המידע שמסר לאמו ולשוטר. עם זאת, הזיהוי המלא שזיהה לא הופרך למרות
 6 ניסיונותיו המאומצים של [REDACTED]
 7 הדרישה במשפט האזרחי אינה לוודאות מוחלטת כי אם להוכחה על פי מאזן ההסתברויות
 8 ולטעמי עמד בכך התובע בכל הנוגע לכלבה הלבנה, אף למעלה מזה.
 9 לעומת עדי התביעה מצאתי את עדותו של [REDACTED] מגמתית באופן מכוון להתנער
 10 מאחריות עד כדי הכחשת עובדות שהוכחו בעדויות מהימנות אחרות כמובהר לעיל, תוך שהוא
 11 בוחר בדרך לא דרך ולמצער ממעטת, להוכחת גרסתו. בעניין זה יצוין, כי הגילוי המאוחר
 12 ורק בשלב העדות, של דבר קיומה של תמונה, שאותה בחר שלא לחשוף קודם לכן מעיד על
 13 ניסיון לערפל את המצב העובדתי בדרך תמוהה. כמו כן אינני נותנת אמון בגרסתו כי אויס
 14 ע"י רס"ב פרץ למסור מידע ומשקלה של עדותו גם בעניין זה היה נמוך.
 15 משכך, יש לקבע כי הכלבה הלבנה מתוך השני הכלבים שנשכו את התובע הייתה שייכת למר

הכלב החום

12. על פי המוצהר ע"י התובע הוא נכנס לרכבה של הגב' דבורה תוך כדי נשיכת אחד הכלבים וסגר
 את הדלת. כשהמשיכה בנסיעה ראה את הכלבים נכנסים לבית [REDACTED]. התובע עומת
 גם עם עדותו (בדיון שהתקיים בישיבת קדם המשפט הראשון), שם מסר כי ראה את הכלבים
 נכנסים לבית [REDACTED] והתבקש להסביר הכיצד לא טרח למסור מידע זה לאמו או לשוטר
 למרות שידע שהשניים מנסים לאתר במושב את הכלבים התוקפים. כך גם התבקש להסביר
 את הכיתוב בביה"ח, שם צוין מפיו כי ננשך ע"י כלב, בלשון יחיד וזו גם הלשון שנקטה
 בכתבה עיתונאית שפורסמה לאחר ראיון שנערך עמו. על כך השיב בביטול ודבק בגרסתו כי
 לחם בשני הכלבים שהתנפלו עליו.
 יצוין כי התובע אמנם תלה את ידיעותיו באותם רגעים בהם לחם בכלבים אך לא הצליח
 לאבחן את הכלב של [REDACTED] מכלבים אחרים במושב, אם כי ניסה לעשות כן בטענה כי
 לאחר שנכנס לרכבה של [REDACTED] ראה את הכלבים נכנסים לבית משי [REDACTED] למעשה הודה כי
 לא היפנה את השוטר למשי [REDACTED] והתבקש לבוא לשם ולזהותו.
 מר אלדר, אביו של התובע העיד, כי לא היה באירוע ואף לא השתתף בחיפוש הכלבים. עם
 זאת מספר ימים לאחר האירוע פגש באופן אקראי את הגב' [REDACTED], [REDACTED],
 אותה הוא הכיר כמשכירת הנכס בבצרה בו גרו בעבר. המפגש היה בכפריה בבצרה והיא

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-0246 ד"ר ג' גולדשטיין וא"ר

- 1 התנצלה בפניו ואמרה לו שכלבם הוא כלב טוב ואינה מבינה מדוע תקף. לגרסתו הילך השיחה
2 היה מבוסס על העובדה שכלבה נשך את בנו.
3
- 4 הנתבעים 2-3 שהכחישו מעורבותו של כלבם באירוע הנשיכה לא הסתפקו רק בהצגת ראיות 13.
5 לגבי היותו קשור דר"כ ואופיו הנוח, אלא ביקשו להצביע על העדר אפשרות לזהותו במובחן
6 מכלבים אחרים דומים לו במושב.
7 ~~התובע~~, הצהיר שלעולם כלבו היה קשור ולא היה מסתובב חופשי. בעדותו הסביר כי ישנם
8 במושב בצרה ברדיוס של מקום האירוע שלשה כלבי בוקסר דומים, ולראיה הציג תמונות
9 הכלבים ע"מ להצביע על הדמיון. לדבריו, לאחר שכלבו נלקח להסגר ניסה לברר איך יכול
10 היה האירוע להתרחש בעוד שהכלב היה קשור, כשמידת העניין בכך היתה גדולה מחמת
11 החשש לבנם הקטין, אך שוכנע כי לא היו דברים מעולם בשל היותו של כלבו קשור באותו
12 היום.
- 13 אשתו, הגב' ~~התובעת~~ עמדה על טענתה כי כלבם החוס, היה קשור בבוקר עת יצאה מהבית לאחר
14 שהוחזר ע"י האחרון מסיבוב שעשה במושב. אמנם לא ראתה את בעלה קושר אותו אך את
15 היותו של הכלב קשור ראתה בוודאות. כך גם היה מצבו עת הגיע השוטר אל הבית ע"מ לקחתו
16 להסגר. לדבריה, כלבה אינו תוקפני אלא חברותי וידידותי לילדים בפרט, ולא היה לה חשש
17 כלשהו לתת לכלב לשהות עם בנה הקטן בן שנה וחצי. כמו כן, אין זה כלב חוס מסוג בוקסר
18 יחיד במושב בצרה וישנם בוקסרים חומים נוספים הדומים מאוד לכלבם.
- 19 הגב' ~~התובעת~~, הצהירה כי כלבם הוא חברותי וידידותי לבני אדם וילדים, ולא ידוע לה
20 מעולם שתקף מאן דהוא. בתצהירה הסבירה כי כשראתה את אבי התובע שאלה לשלום בנו
21 ותיארה בפניו את טיבו הנוח של כלבם אך לא התנצלה בפניו. בעדותה ניסתה להרחיק עצמה
22 מכל מפגש עם אבי התובע, וטענה כי רק התקשרה לבית התובע לאחר שהשוטר הגיע לביתם
23 ולקח את הכלב. ניכר בעדותה כי זכרונה לקה בחסר, עת שהודתה כי ניהלה רק שיחה עם אבי
24 התובע בדאגה לשלומם של בנו, ואח"כ הודתה שאינה זוכרת אם פגשה בו או לא.
- 25
- 26 וטרינר המושב, ~~התובע~~ שהצהיר על קיומה של ביקורת סדורה אצל כלבי לקוחותיו העיד
27 על היכרות עם מש ~~התובע~~ וכלבם. לדבריו היה נוהג להגיע מידי 3 חודשים אל ביתם לטפל בכלב
28 ולתת חיסון והיכרותו עמם גולשת מעבר לבדיקת הכלב. מהיכרות זו ידע לומר כי הכלב אינו
29 תוקפני, לא חייב ריסון בשלב הטיפול, ידידותי וחברותי וכי לא נשך מעולם. לפי התרשמותו
30 כלבם של מש' ~~התובע~~ אינו בוקסר חום יחיד במושב ואף לתושב נוסף בשם ~~התובע~~ יש כלב
31 בוקסר חום. עפ"י קביעתו הדמיון בין הכלבים הוא מאוד גדול והאבחנה ביניהם קשה, גם אם
32 הכלבים מוכרים למתבקש לזהותם, ומקל וחומר עת שהנפגע הותקף ע"י מספר כלבים.
33
- 34 עדויות התביעה בנוגע לזהותו של הכלב החוס התבססו בעיקר על עדויות, שדיות משקלן אינה 14.
35 מספיקה להוכחת בעליו של הכלב החום. הראיה המרכזית הקושרת את כלבם של הנתבעים

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-6246-ר-17-17 גולדשטיין נא

1 2-3 לאירוע, היא ההפנייה של מר ~~הגב' רס"ב~~ את רס"ב פרץ והגב' מדלן, כמו גם את התובע
 2 לביתם של הנתבעים הנ"ל. לאור משקלה הסגולי הנמוך של עדות זו אינני סבורה כי ניתן
 3 לבסס עליה זיהוי סביר. גם אופן הזיהוי של התובע בבית הנתבעים 2-3 בשעת ליל, לאור פנס
 4 שהאיר את פני הכלב מעמיד בספק את אוטנטיות הזיהוי.
 5 זאת ועוד, התובע העיד אמנם כי ראה בשלב שנאסף ע"י דבורה, כי הכלבים נכנסים לבית משי
 6 ~~אולם~~, אולם דברים אלו לא עלו בשום שלב מוקדם לעדותו, ואף אחד מעדי התביעה לא שמע
 7 על כך. משקלה של עדות כבושה כנ"ל הוא נמוך ביותר.
 8 מנגד, ראיות הנתבעים 2-3 בנוגע לטיבו של הכלב, ודמיונו לכלב אחר, שהוכח כי הוא מצוי
 9 במושב בצרה מעמידות ספק נוסף לזיהוי כלבם של הנתבעים הנ"ל, ככלב הפוגע.
 10 לפיכך, בהיות כפות המאזניים מאוזנות לא נוטה הכף לחובת הנתבעים הנ"ל ולכן דין התביעה
 11 כנגדם להידחות.

האחריות

12
 13
 14
 15 15. סימן ד' לפקודת הנזיקין הדן בהיזק ע"י כלב נוקב באחריותו של האחראי לפי צוי בגין נזק גוף
 16 שנגרם מפגיעתו של כלב ונאמר בסעיף 41 א':

17
 18 **" בתובענה בשל נזק לגוף שנגרם על ידי כלב, חייב בעליו של הכלב או**
 19 **מי שמחזיק בכלב דרך קבע (להלן- הבעלים) לפצות את הנזיקין ואין**
 20 **נפקא מינה אם היתה או לא הייתה התרשלות מצדו של הבעלים."**

21
 22 סעיף 41 ג' אינו גורע מאחריות אחרת לפי הפקודה.
 23 עינינו רואות כי אין רלבנטיות לשאלת האשם לרבות רשלנות של בעל הכלב וכי ניתן להיווכח
 24 כי פקודת הנזיקין מטילה על בעליו של הכלב אחריות כמעט מוחלטת. בנוסף, חוק להסדרת
 25 הפיקוח על כלבים תשס"ג – 2002 מטיל חובה על בעל הכלב שלא לאפשר את יציאתו מתחומי
 26 חצרו אלא אם הוא מוחזק באמצעות רצועה.
 27 במאמר מוסגר יצוין כי סעיף 41 ב' מפרט עילות הגנה מפורטות העומדות לבעלי הכלב שאינן
 28 רלבנטיות למקרה דנן.

29
 30 16. הצדדים לא חלקו על עצם קיומה של אחריות המוטלת על בעליו של כלב הגורם בפגיעתו נזק
 31 גוף. בוודאי הדבר נכון בנסיבות של שוטטות הכלבים הפוגעים ללא פיקוח ונשיכת התובע
 32 היוצרים בסיס לאחריות.

33
 34 בהינתן העובדה שרק הנתבע 1 זוהה כבעל הכלבה הלבנה שנשכה את התובע, ולא הוכחה
 35 זהותו של בעל הכלב החום שנשך את התובע תוטל האחריות לנזק רק עליו

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-10-0246-16 ד"ר יצחק גולדסטיין ואחר

הנזק:

- 1
- 2
- 3 17. הואיל ועיקר המחלוקת נגע לשאלת זהות בעלי הכלבים לא הכבירו ב"כ הצדדים בטענות
- 4 לעניין שיעור הנזק ואופן קביעתו. כך לא נטען דבר ע"י הנתבעים בסיכומיהם בעניין חלוקת
- 5 הנזק, אם בכלל.
- 6 על כן בתמצית יצוין כי בפרשת קורנהויזר(ד"נ 15/88 מלך נ' קורנהויזר, פ"ד מב (2) 89 (1990)
- 7 קיבל ביהמ"ש העליון את דעת המיעוט (של כבי' השופטת נתניהו) בע"א 448/83 קורנהויזר נ
- 8 מלך, פ"ד מב(2) 573 (1988)) וקבע את ההלכה על פיה שני בעלי כלבים שאין ביניהם יחסי
- 9 קרבה כמו היכרות, שליחות, יעוץ, סיוע ושידול אינם מעוולים במשותף רק משום שכלביהם
- 10 פעלו במשותף. עם זאת מעוולים בנפרד שגרמו לנזק שאינו ניתן להפרדה, חבים כל אחד בנזק
- 11 כולו, כמו מעוולים במשותף, כשנטל השכנוע להוכחת הטענה שהנזק ניתן לחלוקה מוטל על
- 12 כתפי הנתבעים.
- 13
- 14 במקרה שלפני וכאמור, גרסת התובע כי כלל הנזק נגרם מכלל הנשיכות לא נסתרה אך הנתבע
- 15 1 לא ניסה כלל להצביע על אפשרות חלוקת הנזק בדרך כלשהי, אף לא בהתייחס למידת
- 16 התוקפנות של מי מהכלבים, ועל כן בהעדר אפשרות כני"ל, יש לקבע כי חבותו תהא במלא
- 17 הנזק.
- 18
- 19 18. לכתב התביעה צורפה חוות דעתו של פרופ' מלר על פיה נותרה לתובע נכות צמיתה ואילו
- 20 הנתבעים ויתרו על הגשת חו"ד נגדית או חקירת המומחה.
- 21 המומחה קבע כי בבדיקת התובע מצא צלקות גלויות לעין בשוק הימנית עקב הנשיכה שגרמה
- 22 לפצעים עמוקים בשני צדי החלק הרחיקני של השוק. הפצעים הני"ל הותירו את הצלקות
- 23 המכערות ואת התלונות בדבר גרד שנמצאו סבירות. משכך מצא כי נותרה לתובע נכות צמיתה
- 24 בשיעור של 5%.
- 25
- 26 התובע טען לנזק בגין כאב וסבל בסך של 100,000 ₪, החזר הוצאות לרבות רפואיות בסך של
- 27 25,000 ₪ ונזק עתידי לאור מהותה של הנכות. בסיכומיו, צמצם ב"כ התובע טענותיו לפיצוי
- 28 בגין כאב וסבל וטען כי שיעורו של הפיצוי צריך לעמוד בקורלציה לארבע דקות מלאות של
- 29 סבל, במהלכן ננשך התובע ללא הפסקה, ושגררו בעקבותיהם צורך בטיפול הכולל 16 זריקות
- 30 וטיפול תרופתי.
- 31 מעדות התובע עלה כי כבר למחרת חזר לשגרה לרבות בנהיגה על טרקטורון ואף בעדותו לא
- 32 נמצאו ולו רסיסים להמנעויות כלשהן.
- 33 בהתחשב בכל הנתונים הני"ל ובאחריות שהוטלה על הנתבע 1, אני סבורה כי פיצוי של
- 34 20,000 ₪ יהיה תואם בנסיבות.
- 35

בית משפט השלום בכפר סבא

17 יולי 2016

ת"א 10-6245-10-17 ג'רלד טייג וז'רלד טייג

לסיכום:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

19. לאור האמור, אני קובעת כדלקמן:

- א. אני מקבלת את התביעה כנגד הנתבע 1, ואני מחייבת אותו בתשלום לתובע בסך של 20,000 ₪. לסכום זה יתווספו הוצאות בגין אגרה וכן שכ"ט עו"ד בסך (כולל מע"מ) של 7500 ₪.
- ב. התביעה כנגד הנתבעים 2-3 נדחית. התובע יישא בהוצאות ושכ"ט עו"ד בסך (כולל מע"מ) של 7,500 ₪.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ו, 17 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

רחל קרלינסקי, שופטת, סגנית נשיאה

14
15
16

